

Kraków, 11.12.2020 r.

OPINIA PRAWNA

Przedmiot opinii: Możliwość płatności bonem turystycznym za półkolonie

Opinia wydana dla: Polska Izba Turystyki Młodzieżowej

Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (zwana dalej „**Ustawą o Bonie Turystycznym**”),
- Ustawa z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (zwana dalej „**Ustawą o imprezach turystycznych**”).

Analiza stanu prawnego:

Dla oceny zagadnienia przedstawionego w przedmiocie opinii konieczne jest w pierwszej kolejności zdefiniowanie czym jest „półkolonia”. Zgodnie z definicją słownikową półkolonia to „*forma zespołowego wypoczynku dla dzieci w miejscu ich zamieszkania, organizowana w czasie wakacji*”. Najczęściej półkolonia jest pakietem różnych świadczeń takich jak: wyżywienie, najem pomieszczeń, opieka, animacje, transport, ubezpieczenie czy bilety wstępu.

Nocleg nie jest charakterystycznym elementem świadczenia w przypadku półkolonii albowiem półkolonie odbywają się w miejscowości zamieszkania dziecka i z zasady w godzinach nocnych dzieci wracają do domu pod opiekę rodziców. Nie jest przy tym wykluczone aby półkolonia trwająca kilka lub nawet kilkanaście dni obejmowała pojedynczy nocleg w ramach wycieczki lub biwaku.

Zgodnie z art. 5 Ustawy o Bonie Turystycznym „*za pomocą bonu dokonuje się płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*”.

Zgodnie z art. 9 Ustawy o Bonie Turystycznym „*prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu przysługuje przedsiębiorcy turystycznemu oraz organizacji pożytku publicznego znajdującym się na liście przedsiębiorców*”.

turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego mających prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu”.

Z punktu widzenia przedmiotowego bonem turystycznym można zatem opłacić za:

- usługi hotelarskie,
- imprezy turystyczne.

Istotnym zagadnieniem będzie zatem, czy półkolonia jest imprezą turystyczną w rozumieniu Ustawy o Bonie Turystycznym.

Choć ustawa w tym zakresie wprowadza własną definicję imprezy turystycznej, to jednak stanowi ona odniesienie do regulacji z Ustawy o imprezach turystycznych, choć sposób odniesienia jest w tym przypadku istotny, na co należy zwrócić uwagę już teraz, a o czym będzie szczerzej w dalszej części opinii.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 Ustawy o Bonie Turystycznym przez imprezę turystyczną należy rozumieć *„imprezę turystyczną, o której mowa w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 oraz z 2020 r. poz. 568) oraz imprezę turystyczną, o której mowa w art. 3 pkt 1 tej ustawy, oferowaną przez organizację pożytku publicznego”.*

Nie mamy zatem do czynienia z odwołaniem do całej Ustawy o imprezach turystycznych, a do jej konkretnych zapisów.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 Ustawy o imprezach turystycznych przez imprezę turystyczną należy rozumieć *„połączenie co najmniej dwóch różnych rodzajów usług turystycznych na potrzeby tej samej podróży lub wakacji, spełniające warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1”.*

W myśl art. 5 ust. 1 ustawy *„do utworzenia imprezy turystycznej dochodzi, jeżeli usługi turystyczne zostały połączone przez jednego przedsiębiorcę turystycznego, w tym na prośbę podróżnego lub zgodnie z jego wyborem, przed zawarciem umowy obejmującej wszystkie usługi”.*

Usługi turystyczne to usługi przewozu, zakwaterowania, oraz inne usługi świadczone podróżnym. Ich zestaw tworzy imprezę turystyczną w rozumieniu tej ustawy.

Ustawa zawiera również postanowienie art. 3 ust. 3 zgodnie z którym nie stosuje się jej do *„imprez turystycznych oraz powiązanych usług turystycznych trwających krócej niż 24 godziny, chyba że obejmują nocleg”.*

Półkolonia w większości przypadków może podlegać właśnie pod to wyłączenie z zastosowania Ustawy o imprezach turystycznych ale kluczowe pytanie odnosi się do tego czy ma to wpływ na możliwość realizacji bonu turystycznego.

Wnioski

Z przedstawionych przepisów prawnych wynika jasno, że bonem turystycznym może być opłacona między innymi realizowana na rzecz dziecka impreza turystyczna. Nie mamy również wątpliwości, że Ustawa o Bonie Turystycznym definiując imprezę turystyczną odnosi się do Ustawy o usługach turystycznych.

Ustawa o imprezach definiuje imprezy turystyczne oraz określa do jakich imprez nie ma zastosowania. To bardzo istotne albowiem wyłączenie z zastosowania, o którym mowa w art. 3 ust. 3 Ustawy o imprezach turystycznych nie pozbawia wskazanych tam imprez przymiotu imprezy turystycznej.

Imprezy trwające krócej niż 24 godziny i nieobejmujące noclegu nadal są imprezami turystycznymi z tą różnicą że nie stosuje się do nich Ustawy o imprezach turystycznych.

Ustawa definiuje zatem w art. 4 ust 2 imprezy turystyczne, a następnie dzieli je na dwa rodzaje. Imprezy turystyczne do których ustawę należy stosować i imprezy turystyczne do których ustawy stosować nie należy (wymienione w art. 3).

Rozróżnienie to jest istotne albowiem Ustawa o Bonie Turystycznym w swojej definicji imprezy turystycznej odnosi się wprost do imprezy turystycznej o której mowa w art. 4 pkt 2 ustawy o imprezach turystycznych, a więc do obu wyszczególnionych powyżej rodzajów imprez.

Argumentem za takim rozumieniem tych przepisów jest okoliczność, że racjonalny ustawodawca gdyby chciał objąć możliwością płatności bonem turystycznym tylko jeden z rodzajów imprez turystycznych, wskazałby wyraźnie w art. 5 lub w definicji, że impreza za którą można płacić bonem jest impreza „do której stosuje się przepisy ustawy o imprezach turystycznych”, a takiego zapisu nie zastosował. Odwołał się do definicji imprezy turystycznej z art. 4 ust. 2 tejże ustawy, która to obejmuje również imprezy trwające krócej niż 24 godziny i nieobejmujące noclegu.

Podsumowanie

Mając na uwadze powyższe, wydaje się uzasadnione stwierdzenie, że aktualna treść przepisów, a w szczególności zastosowane w obu ustawach odwołania do konkretnych definicji nie dają podstawy do odrzucenia „z góry” możliwości płatności bonem turystycznym za półkolonię.

Półkolonia jest niewątpliwie pakietem usług, który może wypełniać definicje imprezy turystycznej. Jest świadczeniem o charakterze ciągłym w zakresie chociażby programu czy ubezpieczenia. Półkolonia nie jest co prawda „podróżą” ale może być uznana za „wakacje” w rozumieniu ustawowej definicji.

W ocenie opiniującego przy odpowiednim połączeniu różnych usług turystycznych w zakresie spełniającym wymogi określone w art. 5 ustawy o imprezach turystycznych

możliwe jest zakwalifikowanie półkolonii jako imprezy turystycznej, za którą przedsiębiorca turystyczny po spełnieniu innych wymogów ustawowych mógłby przyjąć zapłatę bonem turystycznym.

Opinię sporządził:

radca prawny Krzysztof Wilk